

LA SENYERA FEDERAL

PORTA-VEÛ DE LA JOVENTUT REPUBLICANA FEDERAL

Anys II

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ
August, 14, baixos
No responem dels articles firmats.

Tarragona 15 Novembre de 1908

PREUS DE SUSCRIPCIÓ
Catalunya y Nacions ibèriques,
trimestre. 1'50 ptas.
Extranger. 2'00 »

Nom. 59

L'Alomar a Tarragona

El prop passat diumenge a dos quarts d'onze arribà a nostra imperial ciutat, a la antiga Tarraco, l'excelent escriptor y poeta mallorquí En Gabriel Alomar, acompanyat del diputat a Corts per Tarrassa, En Amadeu Hurtado y el redactor de *El Poble Català*, nostre bon amic En A. Rovira y Virgili.

A esperar a tan digníssims hostes, acudiren a la estació, comissions del Centre Federal, Juventut Federal, Unió Democràtica Nacionalista, Grup Futurista, y dels periòdics *Catalunya Nova* y *LA SENYERA FEDERAL* y gran nombre d'amics particulars.

En la mateixa estació s'organitzà l'excursió al acueducte romà, conegut per «Pont del Diabla» y els excursionistes en nombre bastant crescut s'acomodaren en diferents cotxes y la expedició es posà en marxa.

Al arribar enfront del acueducte que s'alsa orgullós desafiant les centúries, els excursionistes recorregueren els poetics encontorns de l'obra romana, pujant carenes y baixant fondals fins prop d'un monument recentment aixecat a la memoria dels martirs de la guerra del francès.

L'Alomar renovà allí el seu francesisme que fou assentit per la majoria dels concurrents.

De retorn, els excursionistes, visitaren el Museo arqueològic acompanyats del digníssim director del mateix D. Angel del Arco, qui en sa llengua nàdva, el castellà, explicà, dates y orígens dels distints objectes que tanca el esmentat establiment. Abans de sortir, el senyor Alomar y els seus acompanyants firmaren en el àbum inaugurat per D. Alfons XIII.

A la sortida visitaren les belleses arquitectòniques y pictòriques de la Seu y des d'allí se dirigiren al «Gran Hotel Continental» ont se servi un dinar intim al que hi assistiren un gran nombre d'amics.

El menú, verament català fou el següent: Entrebans, arros a la mallorquina, filet futurista, llús guarnit a la tartara, viandes fredes, capó rostit, Postres variats y fruita del temps, Vins: Raimost Blanc, Claret, Codornio y Cafè Caxambú, quedant tots molt satisfets.

SESSIÓ POLITICA

A les cinc de la tarda l'ampla sala de l'«Unió Democràtica Nacionalista» vesava de concurrència: Quan l'acte comensà, la gent omplia, ademés de la sala, les dependències veïnes. Entre el públic s'hi veien algunes distingides dames y damiseles.

Ocupà l'Alomar el lloc d'honor de la presidència, y al seu entorn s'assegueren els senyors Hurtado, Bernabé, Martí, Lloret y Rovira y Virgili.

En Bernabé Martí, un dels joves més, lluits de la nova generació tarragonina, alhora liberal y patriòtica, inicià l'acte ab un concis y oportú parlament presentant a l'Alomar y fentli present de l'admi-

ració y l'estima que per ell seut el jovent tarragoní.

Seguidament parlà el

Senyor Rovira y Virgili

Se declara altament satisfet de que els seus compatriotes de Tarragona dediquessin aquell acte de sentit homenatge al gran Alomar.

Enallí la tasca feconda d'aquest en l'evolució del moviment lliberal de la nostra terra, dient que l'Alomar ha obert les portes d'aquest moviment a tots els catalans, per radicals y avensades que siguin les seves idees.

Afirmà que una de les més benèfiques influències de l'Alomar, ha estat la de reveïndicar a la Fransa, tant calumniada y ultrajada en la nostra terra. Feu l'elogi de l'acció civilisadora y lliberadora del poble francès, recordant aquells versos

Tout homme a deux pays: le sien et puis la France.

«Aquesta reivindicació de la Fransa és aquí absolutament necessaria per encarrilar per camins de triomf al lliberalisme català. En essència, els nostres problemes són els problemes de la Fransa moderna, la nostra ànima és llatina, y quan l'acció dels lliberals catalans comensà a realitzar-se, s'hauran de seguir aquí totes les etapes successives de la Fransa contemporània.

«El nostre lliberalisme no pot ésser el lliberalisme anglès, per exemple, puig aquest resulta aquí inaplicable y si'l volguessim seguir nosaltres viuríem fora de la realitat y el radicalisme català resultaria una cosa completament inofensiva».

Acabà dient que les idees de l'Alomar han de guiar a la nova Catalunya, y que el nostre jovent, agrupat al voltant del Mestre en una gran Cena, han d'alsar les copes, brindant tots alhora y ab entusiasme.

Per Catalunya y per la Llibertat; (Grans aplaudiments)

Senyor Hurtado

L'elsquent diputat per Tarrassa pronuncià un magnífic discurs.

El senyor Hurtado feu remarcar la significació de l'Alomar en el moviment de Catalunya, que és la d'orejar el lliberalisme el primer moviment romàntic y tradicionalista de Catalunya.

Afirmà que avui s'anava a l'actuació no ja del catalanisme radical, sinó a la del radicalisme català. «Y aixó—afegí—no és un simple joc de paraules, sinó una qüestió fonda y transcendental que enclou tot l'avenir de la nostra patria».

«La política ha d'ésser avui filla de la realitat, y de la realitat han de treure les idees la seva forsa. Com va dir un eminent polític francès en una ocasió solemne, avui han de fracassar inevitablement aquells que volen dirigir un poble en nom d'un absolut ideològic qualsevol».

«L'història de les cruades de l'Edat mitja ens ofereix un gran exemple. Pera anar a Terra santa a reconquerir el sepulcre de Jesús, el catolicisme arma les legions, juntantse en aquelles em-

preses tota l'escoria social d'aventures y tots els homes moguts pel foc ardent del sentiment religiós. Y aquelles cruades sols serviren pera demostrar la trista impotència d'una idea pera vencer l'immensa forsa de la realitat».

El senyor Hurtado acabà afirmant «que el gran mèrit de la Catalunya d'avui és portar a la terra dormida d'Espanya els problemes moderns que commonen a la Europa dels nostres dies. En nom d'aquest europeisme nostre triomfarem definitivament!»

(Ovació.)

Parlament de l'Alomar

«Ciudadans:

Era aquí, en el solar clàssic d'aquesta Tarragona, que un dia el ciutadà Pere Martell convidava el rei en Jaume y els seus nobles oferitils un dinar. Jo imagino aquell instant evocatiu. Les finestres s'obrien damunt la mar. Sobre la claror del dia tombava la solemnitat d'una hora definitiva. Passava «qualque cosa», sobre la rotllada dels comensals: l'història. Y el ciutadà Pere Martell, qui havia estat còmitre de galeres, parlava. Parlava, d'unes illes encantades, enllà de l'horitzó, d'unes illes posseïdes per la gent morresca, y ont ell, l'antic navegant, qui les coneixia, fantasiejava una bona presa pera el senyor rei y sos barons, una terra propícia a la aventura dels catalans pera que hi florís, en jardí nou, la flor de Catalunya. Y ja al conjur de les paraules evocadores, sota el finestral mediterrani deuria semblar que la mar se cubria de tarides y vaixells, que les terres captives sorgien al lluny, y un voleteig d'estandarts s'hi deposava com un vol d'estornins... Catalunya, no poguent ja estendre més per Orient, restava conciosa sobre la costa, els ulls badats a les aures. Dins el seu pit, qui's nodria en la llet de la montanya, una ànima de navegant s'hi feia llum. L'ànima helènica d'Odisseu, de Jassó, d'Orfeu, l'ànima llatina de Duili, de Luctaci, l'ànima italiana que obriria demà les portes del món davant el navili guerrer dels Dandolo y els Doria, davant la nau mercadera del Tirré y de l'Adriàtic, davant la carabela poètica dels Colombo y els Vespuccio. Y Mallorca, botí futur dels catalans, era una escala en el camí qui conduïa a Atenes y Terra Santa passant per Sardenya, Nàpols y Sicília, era un comens de la linia qui restaria trassada per l'estela marina dels dos Rogers, el de Llúria, qui encara mira la mar desde la vostra finestra tarragonina, y el de Flor, violador de la cultura clàssica dormida en el gineceu dels Paleòtics y que ell anava a estendre sobre el llit de rosas de la Renaixença italiana, pera que de nou la posseís y fecundés el món.

Jo estimo sobre tot de vosaltres, ciutadans de Tarragona, aqueixa representació catalaníssima, representació de naves y aventurers, qui os posa als ulls una espurna de foc dels insomnis desvanecuts y al cor una calrada dels heroïsmes extingits. Sou la Catalunya d'otramar, doblant allà enfora, com un miratge, la Catalunya continental, sou la Catalunya

d'expansió, la Catalunya d'imperi carregant en el vostre port, ple de recordances llatines y ombrejat per les torres d'una acropoli romana, la nau qui portaria enllà de l'ona mediterrània el tresor de l'idioma, pera segellarne els móns encara verges de la vostra llansa y batejarlos de catalanitat.

Es un mallorquí qui os parla. És un mallorquí; y dient aquesta sola paraula, mallorquí, veritat que a la vora del finestral vostre, qui podria obrirse encara sobre la mateixa visió den Pere Martell, eternament igual, la meua persona humil se revest de no sé quina extranya y prestigiosa representació?

Direu que un fill d'aquelles terres per vosaltres catalanitzades ve avui a retornarvos el deute denaixença, y que a l'aixopluc d'aquesta casa rependrà vida a la paraula de l'honorable mariner, y que jo, portant com ell en els ulls la flama de visió de les illes esplendides, os diré com ell: ciutadans, més enllà del vostre horitzó dormen, material y esperitalment, unes terres catalanes. Oliveres monstruoses y milenàries hi remouen brancatjes pacífics damunt soques dragejants. Palmeres orientals s'hi despleguen y vincen entre horts arconats y silenciosos. Una cadena de montanyes aurífiques s'hi reflecta en una negror espessa de fands. Coves màgiques, doblades al fons d'estanys eternament immobils, guarden el tresor de les desconegudes fantasies. El llorer dels poetas vibra familiar y domestic. Y entre les vies de les ciutats y l'oneig de les garbes y el bosc dels vaixells adormits al moll, y la njarada dels llogarets a l'agombol de la montanya o sobre la planura assolada y verda, la vostra llengua, la meua, italiana y endolcida pel veïatge de les terres glorioses.

Catalans: que l'empresa den Pere Martell torni! No una empresa da sang y de botí, com aquella, sinó una conquesta espiritual y generosa, en que l'vostre esperit catalanesc y lliberal ungeixi de nova catalanitat les terres dormides pera rebatejarles de vida y claror! La creuada pacífica os espera catalans! Jo, català de Mallorca, os conduiré.»

Una ovació llarga y formidable retenti per la sala. Les paraules de l'Alomar, llegides ab entonació enègica, dites en un mallorquí sonor y musical entusiasman a la concurrència.

Encara durava l'ovació, quan en Pere Lloret s'aixecà y pronuncià en elogi de l'Alomar eloquents y concises paraules, felicitantse de que en el casal de tolerancia de l'Unió Democràtica Nacionalista se hi haguessin escoltat aqueixas veus.

T l'acte acab. Tothom quedà content y entusiasmat de la festa.

Después visità el Centre Federal y Ateu de Tarragona, manxant cap a Barcelona a dos quarts de vuit del vespre.

Devent quedar tancada la oberta suscripció per tot el dia 20 del corrent, fem avinent en aquells ciutadans que vulgan suscriurers que poden passar per nostra redacció tots els dies feïnés de nou a onse de la nit pera recullir els resguards de la mateixa.

LA CUESTIO DE CONSUMS

MOCIÓ DEL SR. CAVALLÉ

Senyors Regidors: Avans d'entrar en el desenrotll del projecte que ting l'honra de sotmetre a la consideració de S. S. sigam llistat justificar el motiu que m'ha induït a ocupar-me d'un assumpte que pugna obertament ab un dels principis econòmics fonamentals del Programa federal a quin partit m'honro en perteneixer.

Per inclinació natural al estudi d'aquesta classe de qüestions y pels meus compromisos polítics, lliure y voluntàriament acceptats, que porten aparellat el requeriment del deber en benefici general, y particularment de les classes socials proletaries, a quines de manera mes fonda y directament perjudica l'impost de Consums, que no per esser universalment odiat deixa d'esser Lley de tributació de fòrsos compliment he sentit l'impuls de redactar el present projecte de recaudació en forma que pugna esser útil y resulti menys subjecte a produir trastorns y a la vegada tendeixi a evitar quebraments d'importancia a n'els interessos del municipi.

Y tota vegada que consta d'una manera clara la meua abominació contra un impost que constitueix veritable monopoli, mitjansant el qual se fan efectives monstruoses exaccions que impideixen hasta dels medis mes necessaris al dret de vida, no hi ha altre remei que soportar el fet de la Llei, quedant solament el recurs de cercar el millor medi de feria menys gravosa.

Raó hi ha, doncs, pera aplaudir l'acort del Excelentíssim Ajuntament, desitjant arrancar la cobransa del impost de mans de la funesta y tirànica empresa arrendataria exclusivament atenta al seu profit y sens preocuparse mes que del augment dels rendiments de la exacció, mentres inhumanament sacrifica al consumidor que sofreix les conseqüencies de les irritants trabes imposades al trafic de les especies subjectes al adeudo. Es per aixó, doncs, que, mirat baix l'aspecte de l'equitat y reconeixent les dificultats de arribar a la organització del concert gremial, una de les tres formes de recaudació establertes per la Llei de Consums y quin assaig per motius que no son del cas are exposar, va defraudar les aspiracions de quants confiavem ab el seu acertat funcionament, no cap en les presents circumstancies, possades les cosses en el terreny de la realitat y analisant la situació ab anim seré per lo mateix exent de preceptes y apasionaments irreflexius que la conformitat ab l'administració directa per l'Ajuntament, pero a condició de que aquest no ha de convertir-se en vulgar especulador, sinc que, recordant que sa gestió recaudadora deu contribuir a tranquilisar l'opinió ab l'allunyament de tota idea de ganancia o inmoderat lucre, al amparo d'una legalitat contraria al benestar dels seus administrats, per lo mateix que a modo de desinteressat tutor, la seva veritable y constan obligació estriba en vetllar sempre y honradament per l'hisenda comunal, ab aquella recomanable diligencia que deu sobresortir entre les mes sapriades qualitats que per la seva enlairada representació ostenta.

Vull oblidar tota mena de pretenció respecte l'obra que ofereixo a la deliberació del Ajuntament y sols m'importa consignar el cuidado que he pesat després d'un detingut estudi, a l'exactitud dels fets de que deriven les meves conclusions, considerant com un honor distingidíssim la satisfacció envejable de

esser lleigits per qui está cridat a desdir del greu problema que envolta la recaudació del cupo del impost de consums d'aquest Municipi.

Sense cap mes paraula de preambul, entrem de plé a n'el projecte:
Cupu pera el Tresor, Ptas. 116,294'40
80 per 0,0 al Ajuntament, » 93,035'52
Personal. » 110,230
Gastos generals d'instalació » 1.500

Deducció de l'especie «sa!» » 321059'92
Total a recaudar, » 311.059'92

Com se veu, y com diem avants y tenint en compte que l'Ajuntament no ha de lucrarse ab els interesos dels seus administrats, comensem per rebaixar un 20 per 0,0 del dret que li concedeix la lley, de quin dret ha fet us sempre, que de no percibirlo, ha comprés qu'hauria sigut en benefici d'una empresa particular.

Tenim, doncs, que l'Ajuntament, pera subvenir als seus compromisos ab l'Estat, y comptant la par que ab aquest impost te de cubrir les atencions municipals, deu recaudar la cantitat de pesetas 311,059'92.

Seguin l'ordre establert en aquest projecte, passem a detallar la cantitat enumerada pel personal:

Fielato—Central	
Un Atministrador.	Ptas. 2737'50
» Fiel.	» 1825
» Interventor.	» 1642'50
» Ordenanza.	» 1095
En els demés fielatos	
y la línea	
» Un Visitador—Quefe.	» 2737'50
» 4 cabos.	» 5110
» 67 dependents.	» 73365
» 7 Fielos.	» 11497'50
» Interventors.	» 10220
Total Ptas.	110230'00

Segueix el Sr. Cavallé, fent la distribució dels 67 dependents, entre els de dia y de nit, citant hù per hù els llocs que deurán ocupar, com també, els dels, Fielos, Interventors, cabos y Visitador—Quefe.

Respecte a la Recaudació, quinas cantitats y especies va detallant, ab consignació de tarifas y impost per unitats establertes en la lley, fa avants el següent petit preambul: «No son pas imaginaries les cantitats que pera fer els nostres càlculs de recaudació ens han servit de base pera portar a cap aquest treball; ellas son exactes a les obtingudes en la recaudació d'un dels darrers anys,» y sense mes retòrica, relata totes les mercancies que avuy per avuy estant subjectes a l'impost de consums, tarifa a que pertoneixen, les pesetas, céntims y milésimas que deurán pagar per cada litro, kilo y 100 kls, convénis a pactar entre Ajuntament y comers; quina suma total importa pesetas 325,084'71. Seguidament fa el següent resum:nt:

Ingresos.	Ptas. 325,084'71
Gastos, per tots conceptes. »	311,059'92
Superábit.	» 14,024'79

Al confeccionar les tributacions que acabo d'exposar—continua'l Sr. Cavallé—he tingut en compte, en primer lloc, rebaixar l'adeudo d'aquelles especies que en mes o menys escala podian afavorir al consumidor, sentint no poguer ferho

d'altres articles de mes consum y necessitat per entendre que la rebaixa a fer no trascendia al públic, y per lo tant deixantles de rebaixar, s'ha pogut, en altres, fer la rebaixa en benefici general. Aixís tenim, per exemple, que les especies, oli, sibada, llegums de tota mena, peix, sabó, sal, palla y espelmes, pagarán solament la meitat de la tarifa que avuy tributa.

Un altre factor qu'he cregut es de veritable importancia—segueix dient el senyor Cavallé—per la vida de Tarragona, es el de fomentar el moviment de població procurant qu'els mercats estiguin concorreguts pels veïns dels pobles de la comarca y que avuy, desgraciadament, ens veïem, poc menys, que abandonats per aquells, tota vegada qu'els dies de marcat no's nota el moviment, ni's fan les compres y vendas que tan impuls donen als demés pobles com Reus, Valls, Vilafranca y altres, essent la causa d'aquet allunyament el maxim de tarifas y el modo y forma en que son tractats els importadors de mercancies quant arriban a les portes de l'aragona y moltes vegades avants d'arribarhi, que no sembla sinó que l'Arrendataria ha procurat treurens la gent de casa, tractannos com si fossim un pais conquistat. Y es per aixó que, tenim en compte l'exposat y considerant qu'el mercat conegut per «volateria» ens proporcionava avants un gran contingent de forasters que donaven molta vida a nostres industrials, y al abjecte de recobrarlo, hem procurat, sens perjudici de la recaudació, suprimir en absolut els drets de consums que pesaven sobre les gallines, capons, anacs, indiots, coloms, perdius, conills, llebres y tota clase de viram, creien que aixís consigüerem que el gran número de pagesos de la rodalia que tots els dias, com si aquest fos un poble empestat, solament arriban a dos kilòmetros de Tarragona, aont hi fan cap els revenedors de nostra plassa a comprarlos hi lo menester, regresen dessiguida a llurs pobles, sense que del producte de la venta que ha sortir de casa en beneficiabi, ni en poc ni en molt, cap de's nostres botiguers.

Ademes, y al objecte, també, d'evitar alguns abusos dels que sempre ens resultaven perjudicats les clases mes necessitades, hem suprimit els drets de consum de la llenya y vinagre, encara que aquesta darrera especie es d'escase importancia.

Partint de la base, com hem dit, de la recaudació obtinguda durant l'exercisi d'un dels darrers anys, obtenim una rebaixa en la tributació de Ptas. 104,562'95 en concepte de supreció d'especies y rebaixa de tarifas, qual cantitat, sumada a las 23,158'88 pesetas a que ascendeix el vint per cent que fem de rebaixa del cupo del Ajuntament, ens dona una economia en benefici del consumidor, de pesetas 127,721'83. Aixís com també, un benefici per l'Ajuntament de pesetas 14,274'80 que es, com ja diem, el superábit, o siga la diferencia entre la recaudació y els gastos a càrrec del Municipi.

Per l'exposició del projecte que acabo de presentar, se pot veurer que no está en el meu ànim invadir les atribucions de la Comissió municipal de consums, y si solzament l'he exposat pera que aquesta y l'Ajuntament el tinguin en compte, si es que d'aixó el creuen digne, al estudiar tan engorrós problema.

Crec d'absoluta necessitat evitar, costi el que costi, allunyar en lo posible el microbi principal dels mals que ab si porta aqueix odiós impost, doncs no creiem equivocar-nos al afirmar que a l'ombra del mateix, la tributació aumenta per medis indirectes a cantitats exorbitants perque excusansen els productors ab

l'augment de tarifas dels seus articles, qu'els intermediaris gravan y els venedors els apujen mes, quant la mercaderia arriba al consumidor, s'encaric d'un modo tan exagerat que casi be es fa imposible la seva adquisició.

S'imposa, doncs, acabar ab aquestos abusos, causa entre altres, del encariment qu'impera en nostra ciutat, atenent simultaneament a escullir el personal del resguart y empleiats de fielatos y punts de recaudació, procurant en lo que sigui relatiu, que constitueixi una garantia d'honradessa, de bon cel, sense exedir-se, y de formas cultas, doncs no son incompatibles el tracte de la gent y el compliment del deber, ab enter coneixement del seu càrrec, ja que deu esser coneixedor, també, dels usos y costums de nostre terra, reunint, en fi, l'educació suficiente que permeti guardar ab el públic les consideracions de que n'es mereixedor, contribuint aixi a suavisar l'aspecte antipàtic del odiat impost, a fi de desterrar per sempre aquells boxornosos espectacles que casi be cada dia venim presenciand y en els que actuan de protagonistas, per una part, els dependents de l'Arrendataria de maneres depectives, incultes formes y asquerosa dialéctica; y d'una altre part els soferts introductors, els laboriosos pagesos de nostre camp, agobiats pel feixuc y sant treball, sofrint continuament els atropells de l'arrogancia, les humiliacions de la groseria, innates en homes d'ignorade procedencia que porten gravat en sa naturalesa el sagell de la incultura.

Fem, companys, un gran esforç entre tots, enlairant nostres cors aont no arribin les veus del egoisme ni els remors de la insensatesa, y atents unicament al compliment del deber, siguem útils al poble que representem, qual confiança ens conferi, ajudant l'acció del Ajuntament en la pesade tasca qu'en benefici comú a acceptat ab l'aprobació dels tarra-gonins.

He dit.

DEL MESTRE

Las nacionalidades

- No me convences.
- ¿Que es para ti la patria?
- El lugar en que he nacido.
- Naciste en Tuy; luego Tuy es tu patria.
- No, sino España.
- Y ¿por que España? ¿por que no Europa ¿por que no la tierra?
- ¿Por que la tierra está dividida en regiones, como la humanidad en pueblos.
- ¿Que es lo que constituye para ti una región?
- La naturaleza.
- ¿Cómo?
- Por sus mares, sus cordilleras y sus rios?
- El Mediterráneo separa de la Península las Islas Baleares y el Océano las Canarias, luego las Islas Baleares y las Canarias son dos regiones distintas de la de España.
- Son islas adyacentes.
- ¿Por la naturaleza?
- Por la naturaleza.
- Las Islas Británicas distan menos de Francia que las Baleares de España; ¿habremos de considerarlas adyacentes a Francia?
- Si no son nuestras las Baleares por la naturaleza, lo son por la historia.
- Cambias de criterio.
- Consiento en que las emancipes.
- ¿Me negarás que España es una de las regiones mejor definidas de la tierra?

—Tú lo dices.
 —Por donde no la ciñe el mar, la cierra los Pirineos.
 —¿O vidas que Portugal es independiente?
 —No debe serlo.
 —¿Por qué?
 —Precisamente porque es parte de la región que ocupamos.
 —Te veo muy decidido por el criterio de las fronteras naturales.
 —Lo estuve siempre.

—Africa será á tus ojos una región, puesto que por donde no la ciñe el mar la cierra el canal que une el Mediterráneo y el golfo de Arabia; América, otra región, puesto que el mar la ciñe por todas partes.

—Dentro tan vastos continentes marca la naturaleza con indudables límites menos extensas regiones.

—Y ¿no dentro de España? Tú sabes que no constituyen los Pirineos en toda su extensión el límite de nuestro territorio. Entre los montes cantábricos y el mar hay muchas y muy buenas provincias. ¿Por que no has de ver una región en la tierra que desde las cumbres de esos montes baja al golfo de Vizcaya? De los mismos Pirineos arranca una cordillera que se pierde en las costas del golfo de Valencia. ¿Por que no has de ver otra región en la tierra que circunscriben los montes ibéricos, los pirineos y el Mediterráneo? De Oriente á Occidente atraviesan la Península otras cuatro cordilleras. ¿Por qué no has de ver entre ellas distintas regiones? Hallarás tanta más razón para verlo así, como recuerdes que entre esos montes están, generalmente hablando, encerradas las cuencas de nuestros más caudalosos ríos.

(Se concluirá.)

SUSCRIPCIÓN

Pera editar els Articles den Pi y Margall.

	Pessetes
Suma anterior.	24
Carles Vilella.	1
P. R. C.	1
Macià Mallol Bosch.	1
P. Lloret.	1
Joan M. Piñol.	1
Bernabé Martí y Bofarull.	1
S. C. A.	1
R. Ribas Llagostera.	1
Francesc A. Nel-lo Chacón	1
I. P.	1
Faust Carbó.	1
C. C.	1
Domingo Solé.	1
Josep Capdevila.	1
Francesc Carreté Pi.	1
Manuel Bonachí Martorell	1
Josep Bonachí Martorell.	1
Teodor Llebaria.	1
Joan Montserrat.	1
Pere Borrís.	1
R. M.	1
Grup Futurista.	1
Antón Mateu.	1
C. F. A.	1
Josep Veciana Grau.	1
Eugení Gil.	1
Josep Romeu.	1
Francisco Tarragó.	1
Lluís Panadés.	2
Joan Bondía.	1
Total.	55

Segueix oberta la subscripció en nostra redacció, Joventut Federal, August 14, baixos.

La present subscripció pública se fa ab la quota d'una pesseta podent cada ciutadà inscriures pel nombre de quotes qui vulgi. Cada una d'aquestes quotes dona-

rá dret a un volum de l'obra, pera lo qual s'entregará als que s'inscriuin un resguard, que servirà pera recullir oportunament el tomo editt.

Així, doncs, els que contribueixin a la subscripció no faran més que pagar per endavant el volum, y encara aixó a meitat del valor, car l'obra será posada a la venda pública al preu de dues pessetes.

De teatres

Centre Federal

Definitivament avui comensaran en el Centre Federal les vetllades teatrals íntimes, pera l'esbarjo y diversió dels socis y de llurs families que son assíduus concorrents de quants actes polítics y recreatius s'efectúen en aquella casa.

Uns quants joves entusiastes per les idees y amics també de la diversió, constitueixen la *Secció Dramática* y s'proposen representar variades obres dramàtiques y cómiques, ab l'intenció, com ja diem, de fer passar agradables vetlles a quants se dignin assistir an aquestes vetllades íntimes.

Les obres que aquesta nit se posarán en escena, son el conegut quadro dramàtic «El forjador d'acer» y la xistosa comedia «Ratxa d'americanes.»

Acabarà la vetllada ab un ball de societat.

L'acte comensarà a les nou en punt, segons se consigna en el cartell.

Centre Catalá

En aquesta societat continuen representantse per l'aplaudida *Secció Dramática* y ab el concurs de les notables artistes senyoretas Fernandez y Crespo, varies sarsueles y comedies que agraden notablement al públic, qui recompensa la tasca de tots els comedians ab forses aplaudiments.

El programa de la funció d'aquesta nit es forsa suggestiu, puig se posará en escena la sarsuela en dos actes «Marina».

Plecs y esquinçades

Sr. K. Chupin de mis entretelas!

Tingui una mica més de cuidado ab la ploma, que en la ressenya que publica ahir en el *Almirante* o en el *Intendente*, no sabem quin dels dos, hi aboca, en aquell primer paragraf digne de la ploma de un crític de primera fila, tot el devassall del seu privilegiat cervell. en bombo y elogis de qui no s'ho mereix. Ademés, procuri dir veritats, puig en l'esmentat paragraf hi ha unes garrofes, que ni pel portal de sant Antoni poden passar.

Calmis, home, calmis y esbravis d'una altra manera al veure que han hagut d'amollar el pá. No li agrada la tita, ilustre compañero?...

Quines coses fa fer una gorra!

El Sr. Martinez no'ns ha volgut complaure en la pregunta que li feiem sobre lo que va ocórrer al Serrallo, quin protagonista fou el cipal d'aquell barri.

El terror de la Rambla diu que no'n sab res. Doncs a qui hem d'acudir? An en Brell? Ja hi vam pensar, pero com fa unes setmanes qu'es mut... A no ser que de cop y volta *pidiese la palabra*?

Qui sab! Te tantes coses amagades!...

Cassat al vol en un grupo del carrer de la Unió el divendres a la nit:

Un senyor ab barbes: —Y Roberto, no va ab el?

Chor general: —Cáll!

El coro general, ab vara y tot segui despatxantse al seu gust.

Y nosaltres seguirem la nostra via.

Que no entenen res d'aixó?

Paciencia que *todo se andará* y un altre dia els explicarem l'enigma.

Un policia a un sospitós:

—V. que hace?

—Como... del estado.

—Dispense V., me habia equivocado

Nosaltres: —Esta bé, home.

Durant la pasada setmana hi ha hagut al nostre port gran rebombori.

Ignorem el fonament que puga tenir aquest, pero tractantse del *general dels tinglados* compremem que els treballadors n'estigan descontentos.

Procurarem enterarnos minuciosament del assumpte avants de escampar l'última *castanya* sobrera de tots Sants.

Y després qui la trobi calenta que bufi.

Ampliant la noticia que donavem la setmana passada de que el tercer d'encaixarla ab D. Lacandro, a sa arribada al *Nuevo mundo*, havia sigut el ex-corresponsal en aquesta plassa de *El Noticiero* y *El Progreso*, podem afegir que *La Esquella de la Torratxa* de l'altre setmana publicá una interessant *fotografia* del moment triomfal de la arribada del nou *descubridor*. ont s'hi veuen els retrats dels quatre primers que'l saludaren.

Será un d'aquells l'ex-corresponsal tarraconi?

A la arribada den Lerroux a América no hi havia cap *cañonero*.

Quina llastima!

Solts y noves

En la Junta general celebrada'l darrer diumenge en el Centre Federal foren elegits pera'ls càrrecs de president y vis-president de la Junta administrativa, 'is nostres estimats correligionaris En Prudenci Pena y En R. Homedes Mundo, respectivament.

Rebin la nostra felicitació, tan l'amic Pena com l'ex-company nostre Homedes Mundo, per la distinció tan merescuda que se'ls ha confiat.

Les sales del nostre Centre Federal se van veure'l diumenge al vespre animades a mes no poder, ab motiu de celebrarse'l *ball de la Igualtat*. Les senyoretas hi assistiren en nombre crecudissim, aixis com els joves, dansant tota la nit ab l'alegria y l'entusiasme propis de la jovenalla.

Resultá, doncs, una festa admirable, per lo qu'hem de felicitar a la comissió organitzadora.

Aquesta nit hi haurá funció teatral, com ja detallém en la secció *De teatres* en altra part d'aquest número.

Degut a un mal entés, la setmana pasada deixá de figurar en la plana d'anuncis el dels Srs. Dalmau y Nin.

Preguem a dits senyors que ens dispensin y desd'ara els prometém no reincidir.

Fem avinen a tots els nostres lectors que el dia 20 del present quedará tancada la subscripció per editar els articles den Pi y Margall.

Els elements solidaris de Barcelona han comensat les tasques electorals, pel motiu de celebrarse'l dia 6 del vinent Desembre eleccions pera cubrir les dos vagants produides per la mort del sen-

yor Salmerón y la renuncia del Sr. Maciá.

Fins a l'hora present no s'indica encara cap nom pera candidats, essent de esperar que els designats serán persones respectabilisimes.

La lluita será formidable, puig els antisolidaris, els enemics de la terra catalana, ajudats pels catalans renegats, presentarán pera candidat al idol de fang Lerroux, desacreditat ja per tot arreu ont ha posat les *potas*.

La inoblidable fetxa del 29 de Novembre, queenguany compliran set anys de la mort del gran Pi y Margall, será commemorada dignament per las entitats federals tarraconines, probablement ab una vetllada psíltica de resonancia, ja que's gestionará la vinguda d'algún correligionari de fora pera pendrehi part.

LA SENYERA FEDERAL també dedicarà'l número corresponent a aquell dia a la commemoració del VIII aniversari de la mort del Mestre, haventnos promés treballar pera aquell número, els nostres habituals col·laboradors de fora y de la localitat.

S'ha eprobat en el Congrés la reforma de la llei dels alcools, després d'una forta campanya que en contra ella van emprendre varis dels diputats solidaris y altres representants de regions vinicoles. Hem de suposar que en el Senat s'aprobará igualment.

El govern den Maura, y mes en Gonzalez Besada, al presentar aquesta llei y haverse aprobat pel *vol unánim* de la majoria han demostrat que hi tenen la mà trencada en saber rifarse al pobre país.

No en va l'Urzáiz digué que aquesta llei, tot perjudicant a la generalitat, beneficia a uns quants de la colla.

En la próxima edició publicarem el dictamen de la Cámara de Comers d'aquesta capital referent á consums.

En altre lloc d'aquest número insertém la moció que desenrotllá nostre estimat amic Sr. Cavallé, en la sessió que avants d'ahir va celebrar l'Ajuntament.

El Sr. Cavallé, va esser calurosament felicitat pel arcalde, regidors y distingides personalitats de totes classes socials que en gran nombre assistiren a la sessió.

Dita moció, que va esser presa en consideració, va passar, pel seu estudi, a la Comissió corresponent, essent probable que dintre pocs dies se reuneixi pera donar informe.

El distingit lletrat don Eduart Fernandez del Pozo, jefe dels federals de Jaen que's trobava prés en dita ciutat en merits de causa per supost delictes comprés en la llei de Jurisdiccions, per l'excarcelació de qui s'interessá prop del senyor Maura el senyor Vallés y Ribot, ha sigut posat en llibertat en virtul d'orde telegráfic del capita general d'Andalusia.

Felicitem de veres a tan estimats correligionaris pel éxit obtingut.

La Sala segona del Tribunal Suprem ha casat la sentència de l'Audiencia de Tarragona que condemná a Rafel Badia per suposades injurias al Batlle de Valls, per lo tant ha estat absolt lliurement.

Nostra enhorabona al amic Badia director que fou del setmanari desaparegut *El Porvenir* de Valls.

La direcció General d'Obres públiques ha aprovat la reforma de la carretera d'Artesa a Montblanc a Sarreal.

El Senat ha aprovat la carretera de la de Reus a Montroig a Vilanova d'Escornalboa per Arbosel.

Estampa de E. Pamies, Unió, 54.

GRAN HOTEL CONTINENTAL

— DE —
Marti y Redón

APODACA 30.—TELEFONO, 5.—TARRAGONA

Establiment de primer ordre completament nou y construït expròfès pera hotel. Situació immellorable aprop de l'estació y del port. Habitacions estucades. Magnífiques terrasses ab vistes al mar y al camp. Llum eléctrica, Quarto de bany y ducha. Quarto fose per fotogràfs. Salons de lectura y pera visites. Autogarage. Wetersclosets. Cafè restaurant.

Higiene y confort modern. Servei de gran luço pera banquets.

LINIA REGULAR DE GRANS VAPORS

IBARRA Y COMPANYIA SOCIETAT EN COMANDITA SEVILLA

Pera Valencia, Alacant, Cartagena, Aguilés, Almeria, Málaga, Cádiz, Sevilla, Bonanza, Huelva, (admetent càrrega pera Ayamonte y Isla Cristina), Vigo, Marin, Villagarcía, Carril, Corunya, Ferrol, Rivadeu, Gijón, Avilés, Santander, Bilbao, Pasajes, Sant Sebastiá, Bayona y Burdeus.

Servei ràpid eventual pera l Nord d' Espanya, ab escala en els ports de Valenoia, Alacant, Málaga, Cádiz, Sevilla, Vigo, Corunya, Santander y Bilbao

S' admet càrrega y passatgers a preus reduïts. Sortirà d' aquest port el pròxim dijous el magnífic vapor espanyol

Cabo Cropa

de 2.500 toneladas, capitá. En Victor Orrota. Admetent càrrega y passatgers pera ls esmentats ports.
Consignatari a Tarragona: En **MARIAN PERES.**

PALLEJÁ-FOTÓGRAF

UNIO, 18

Casa fundada en 1863

Edifici construït expròfès pera fotografia

Reproduccions, ampliacions, postals, etc. y tota mena de treballs pels procediments moderns mes perfeccionats.

GRAN FÁBRICA DE CALSÁT

PERA PÁRVULS

CAVALLÉ Y MARQUÉS

CASA FUNDADA EN 1889

Afores de S. Francesc, 94

TARRAGONA

CARNICERÍA

DE

JOSEP RIBAS

Carn fresca de bou, moltó y anyell.
Se serveixen tota classe d'encàrrecs y provisions.

**Cos del Bou, nombre 18,
Tarragona**

FÁBRICA DE BRAGUERS

Y DE Aparells ortopédics (trençats)

Son molts els que venen braguers pero molt pocs els que'n saben construir. Costa molt colócar un braguer, pero mes encare saberlo construir, puig avans de colócar-lo be es indispensable saberlo construir perque sense la ciencia y práctica de construcció mal se pot adquirir la de colócatió.

No us deixeu atraure per aqueixos aplicadors de braguers que, desconeixent per complert llur construcció, anuncien la radical curació de les hernies o trençadures.

El BRAGUER ARTICULADOR-REGULADOR sistema Montserrat, es el mes práctic y modern pera la retenció o curació de les hernies per cròniques y rebelds que siguin. Grans existencies de braguers petits de goma pera la radical curació de les hernies congénites o de l' infancia y tot lo que's refereix a Cirugia y Ortopedia.

CASA MONTSERRAT, UNIO, 34.—TARRAGONA

CLINICA Y CONSULTORI pera las enfermetats de la dona

Vies urinaries, Cirujía operatoria, parts electroterapia y anális micro-químico d'orina y productos patológicos

BAIX LA DIRECCIÓ DEL

DOCTOR RABADA

Ex-intern de l'Hospital de Santa Creu, ex-ajudant de la Políclínica del Doctor Fargas y Metge de les Cases de Socors de Barcelona

Consulta

De 10 a 12 y de 5 a 7.—Pera obrers, de 7 y mitja a 8 y mitja nit.—Pera ls pobres, franca, los dilluns, dimecres y dissabtes de 12 y mitja a 1 y mitja.

RAMBLA CASTELAR, 31, PRINCIPAL

BODEGA VINÍCOLA

DE
DALMAU Y NIN

Especialitat en vins de taula, Priorat, País y generosos a preus módics. Únic diposit a Tarragona dels acreditats vins dels magatzems de Xerez Sanchez Romate, els quals s' expendran a preus sumament econòmics.

SE SERVEIX A DOMICILI

Teléfono ncm. 67

3, S. Agustí, 3.-Tarragona